

زنده باد اول ماه مه روز اتحاد و همبستگی کارگران سراسر جهان!

اول ماه مه، روز اتحاد و همبستگی پرولتاریای سراسر جهان در پیکار با بورژوازی است، در پیکار بخاطر رهایی ده ها و صد ها میلیون زحمتکش از گرسنگی و بینوائی و ستمدیدگی است. در این پیکار دو جهان متضاد در برابر هم ایستاده است: جهان سرمایه و جهان کار. جهان استثمار و بردگی و جهان برادری و برابری. جهان جنگ و فاشیسم. جهان صلح و آزادی.

جشن اول ماه مه در زمانی برگزار میشود که رژیم سرمایه داری و ضد کارگری جمهوری اسلامی همچنان به حقوق کارگران و عموم زحمتکشان تعرض میکند و در مقابل جنبش توده ای و دموکراتیک مردم ایران خود را ضعیف می بیند. طبقه کارگر از کلیه حقوق اجتماعی خویش محروم است، قانون کار، بیمه اجتماعی، حق تجمع در اتحادیه های کارگری فقط کلماتی بر روی کاغذ است. طبقه کارگر ایران که نعم مادی زائیده رنج و زحمت او است خود در بینوائی و گرسنگی زندگی میگذراند وزیر خط فقر ادامه حیات میدهد. جمهوری اسلامی با الهام از سیاستهای صندوق بین المللی پول و بانک جهانی کوشیده و میکوشد برای غارتگران داخلی و بین المللی امنیت و برای کارگران و عموم مردم زحمتکش ایران ناامنی و فقر و فلاکت تولید کند. "عطوفت اسلامی" تنها شامل حال ملوانان متجاوز و مزدور انگلیسی است و نه کارگر شریف ایرانی.

دستگیریهای خودسرانه و سرکوب کارگران به شدت ادامه دارد و علیرغم این اما کارگران ایران هرگز از پای ننشسته اند و مبارزه علیه خصوصی سازی، اخراج دسته جمعی و برای دریافت حقوق معوقه و اضافه دستمزد و برای تشکیل سندیکای مستقل دامنه وسیعتری یافته است. اعتصاب سراسری و اعتراضات درخشان معلمان، گسترش اعتراضات دانشجویی در دانشگاههای ایران و اخیرا در شهرهای بابل و بابلسر.. پیکار زنان مبارز ایران علیه حاکمیت زن ستیز و ضد کارگری... همه نشان از این است که جمهوری اسلامی از اتحاد و پیوند جنبش کارگران با سایر اقشار و گروههای اجتماعی و عمومی شدن این اعتراضات میترسد و دستگیریهای اخیر تعدادی از کارگران از جمله محمود صالحی از فعالین کارگری در کردستان، بازداشت شماری از معلمان در تهران و سایر شهرها و همینطور بازداشت تعدادی از دانشجویان و زنان بیانگر ضعف و استیصال سرمدمداران ارتجاعی حاکم است. رژیم با این شگردهای شبه فاشیستی و سرکوبگرانه ابلهانه میکوشد از هم اکنون کنترل مراسم اول ماه مه را در دست گیرد. لیکن همانطور که در سال گذشته شاهد بودیم کارگران و سایر زحمتکشان علیرغم تهدیدات مزدوران رژیم، اول ماه مه راجش گرفتند و آن را به پرچمی علیه استبداد حاکم و سرمایه داری تبدیل نمودند. امسال نیز چنین خواهد شد.

اکنون در شرایطی به استقبال اول ماه مه میرویم که امپریالیسم آمریکا با گسیل ناوگانهای خود در خلیج فارس بر طبل جنگ می کوبد و به بهانه های مختلف از جمله خطر اتمی شدن ایران و با ارجاع پرونده هسته ایران به شورای امنیت سازمان ملل و تحریمهای اقتصادی، نیت پلید خود را از تجاوز نظامی به ایران پنهان نکرده و لجام گسیخته در جهت تحقق دکترین "خاورمیانه بزرگ" و در رقابت با سایر قدرتهای امپریالیستی اوضاع ناامن و خطرناکی را در منطقه ایجاد کرده است.

آنچه طبقه کارگر ایران باید در اول ماه مه بر گزار کند مربوط است به پیکار متحد در زیر مطالبات و شعارهای زیر:

- آزادی فوری و بی قید شرط همه کارگران از جمله محمود صالحی
- آزادی فوری و بی قید و شرط تمامی معلمان که در اعتراضات اخیر بازداشت شده اند.
- آزادی فوری و بی قید و شرط فعالان زن، زنانی که بخاطر مبارزه علیه تبعیضات جنسی و قوانین ضد انسانی در زندان بسر میبرند

- آزادی فوری و بی قید و شرط کلیه دانشجویان و همه کسانی که بخاطر اعتراضات علیه سرکوب و بیدادگریهای رژیم در زندان بسر میبرند.
- بازگشت کارگران اخراجی بر سر کار خود، مبارزه علیه سیاست اخراج سازی کارگران، مبارزه علیه خصوصی سازی صنایع و واحد های تولیدی بویژه صنایع نفت ،مبارزه برای دریافت حقوق معوقه، مبارزه برای اضافه دستمزد به نسبت سطح رشد تورم و افزایش هزینه زندگی، مبارزه برای تضمین امنیت شغلی که عامل تضمین این امنیت وحدت و تشکیلات خود کارگران است، مبارزه برای حق دارا بودن آزادانه تشکلهای مستقل کارگری، مستقل از تشکلهای دولتی
- دفاع از مطالبات روشن و برحق معلمان
- خروج تمامی نیروهای امنیتی و اطلاعاتی از دانشگاههای سراسر کشور
- افشای کاربدستان رژیم در زیر شعار سرکوب کارگران، معلمان، دانشجویان و زنان و همه آحاد مردم ایران خواست امپریالیسم است، مبارزه در زیر شعار خواست فوری و بی قید و شرط خروج اشغالگران امپریالیست از خاک عراق و افغانستان و محکوم کردن رژیمهای دست نشانده و استعماری و مبارزه در زیر شعار اتحاد و همبستگی کارگران و خلقهای سراسر جهان علیه تجاوزات امپریالیستی و تهدیدات نظامی ملل.
- محکوم کردن تحریمهای اقتصادی علیه ایران و مخالفت روشن علیه هر نوع دخالت سیاسی، نظامی در امور داخلی ایران و برجسته کردن شعار دست امپریالیستها از ایران و منطقه کوتاه باد. نه به تحریم اقتصادی و نه به تجاوز نظامی به ایران
- روشن است تنها با طرح مطالبات و شعارهای فوق است که می توان هم رژیم سرمایه داری جمهوری اسلامی را به چالش طلبید و هم اپوزیسیون ارتجاعی و وابسته به امپریالیست آمریکا و صهیونیست اسرائیل را که مشوق تجاوز نظامی به ایرانند خلع سلاح نمود.

حزب کار ایران (توفان) به کارگران قهرمان ایران و جهان اول ماه مه ، روز جهانی کارگر را شاد باش میگوید و ایقان دارد که پیروزی اردوی کار بر سرمایه تنها از طریق وحدت و تشکیلات و رهبری حزب سیاسی و تنها از طریق انقلاب سوسیالیستی و راهی که لنینیسم نشان میدهد و پیکار جسورانه و شفاف علیه انحرافات آنارکوسندیکالیستی، اکونومیستی، ترنسکیستی و کائوتسکیستی و... میسر خواهد گشت. جز این راهی نیست.

درود به طبقه کارگر قهرمان ایران!
سرنگون باد رژیم سرمایه داری جمهوری اسلامی!
زنده باد انترناسیونالیسم پرولتری!
زنده باد سوسیالیسم این پرچم نجات بشریت!

حزب کار ایران (توفان)

اردیبهشت هزار و سیصد و هشتاد و شش خورشیدی

www.toufan.org
toufan@toufan.org